

Проповед на Въведение Богородично

Братя и сестри,

На днешния ден прекланяме коленете на сърцата си пред великото чудо – избраницата Божия, 3-годишната младенка, доведена от своите родители, сама възкачва 15-те големи храмови стъпала. Въведена е в храма Онази, на Която бе съдено да се окаже достойна за най-неописуемата тайна – да стане вместилище на Невместимия.

Обещаното от безплодните ѝ родители, светите богоотци Йоаким и Ана, обещаното днес се изпълва. По Божия воля е дарено чедо, и сега – едва 3-годишна, бъдещата Майка Божия възлиза в храма на Йерусалим, в дома на молитвата, където в пост, ръкоделие, молитва и четене на Священото Писание ще възраства до мига на своята зрялост.

И както богоотците Йоаким и Ана водят своята благословена дъщеря в Йерусалимския храм, така Църквата ни призовава всички да доведем своите деца, децата, които Бог ни е дал, да ги доведем в обятията на Отца. Защото Църквата е лоно Божие, небе на земята, обиталище на Светия Дух.

И както невръстната Мария, за всеобща почуда, уверено възкачва храмовите стъпала, така и ние сме призвани да се възкачим по стъпалата на трезвението и добродетелта към по-усърдно християнско благочестие.

Облажаваме свещеник Захария, комуто Бог открива коя е Отроковицата, идеща към него. Противно на юдейския закон, Захария въвежда момиченцето в Светая Светих – най-вътрешната част на храма, където веднъж годишно може да влиза само той, и то след определена жертва.

Но ето - крехката Девица сама ще бъде кивот, позлатен от Духа, сама ще бъде цъфтящ Ааронов жезъл, сама ще стане чрез Свето послушание и чистота Новата Ева – Онази избраница, Която бе предсказана още след изгонването на прародителите от рая, а именно Жената, Чието семе ще смаже главата на змията.

Затова днес ада трепери. Защото възсиява зората, предвъзвестяваща Слънцето на правдата – нашия Спасител, Господ Иисус Христос.

Да я посрещнем подобаващо, умити с покаяние, прочистени с пост духовен, да посрещнем невръстната Божия избраница и да я възхвалим в съзвучие с църковните химни. Защото днес виждаме ясно Божието благоволение за грешния свят и вече имаме предусещането за спасение.

Иде Владичицата, Онази, Която става Майка Божия, Царица Небесна, а щом почитаме Царя, не може да не отдаваме почит и на Майката на Царя – Пречистата Дева Мария.

По Нейните молитви, защото, както знаем, Тя има най-голямо дръзновение пред Божия престол да измолва грешниците, по Нейните

молитви Бог да ни спаси и помилва, да ни вразуми и облагодати.

Напомням, че в храма, където невидимо със свещеника съслужат и ангели, в храма трябва с благоговение и тишина да принасяме своята молитва. И да не напускаме службата, когато завесата се затвори – тогава в олтара свещенослужителят се причастява в присъствието на цялата Небесна Църква. Не е редно да говорим, шумим, да се разхождаме и да напускаме службата. Защото свети апостол Павел казва: *“Не напускайте събранието!”*. Така, тръгвайки си, даваме гръб на ангелите, загърбваме и Светия Дух, снизходил в Чашата.

Нека да бъдем внимателни към делото на нашето спасение. Защото на земята няма дело по-велико от богослужбата – тя е небесно съкровище, Христова повеля. Да достояваме до края на службата, поне до момента, когато свещеникът каже: „С миром изидем“ – ще рече „С мир да напуснем“. Да вършим със страх и трепет нашето спасение, като се уповаваме на Майката Божия и на всички светии – застъпници пред Господа.

А сега пригответените с изповед нека пристъпят към Светия Потир с чистото съгласие на своята съвест!

Честит празник! Божието благословение да е с всички вас!